

156.

Andante

([Redakcia, 1880])

Prečs, ka - li - na, v krič - ku stá - la, ti - ché - ho sa
dáž - d'a bá - la, ti - ché - ho sa dáž - d'a bá - la?

Prečs', kalina, v kričku stála,
[: tichého sa dážďa bála? :]

Až bych sa ja dážďa bála,
[: do krička bych nestávala. :]

Stávala bych do doliny,
[: do zelenej javoriny. :]

Do zelenej javoriny,
[: kade chodí môj premilý. :]

Melódia: Sl. sp. I 80.

157.

([Redakcia, 1880])

Ká - za - la mi ma - ti die - ťa ko - lí - sa ťi; ne - bu - dem,
ja pôj - dem s chlapci sa i - hra - ti, ej, s chlapci sa i - hra - ti.

Kázala mi mati
dieťa kolísati;
nebudem, ja pôjdem
s chlapci sa ihrati,
ej, s chlapci sa ihrati.

Kázala mi mati
konope trhati;
nebudem, ja pôjdem
kvieta si zbierati,
ej, kvieťa si zbierati.

Kázala mi mati
motovidlo vziati;
nebudem, ja pôjdem
perečko zvljati,
ej, perečko zvljati.

Kázala mi mati
biele šaty prati;
nebudem, ja pôjdem
s chlapci tancovati,
ej, s chlapci tancovati.

Melódia: Sl. sp. I 335 – Sl. sp. II 628.

158.

(Allegro)

A. H. Krčméry, [1879, Zvolenská]

Ho-rič-ka ze - le-ná, ze-le-naj sa, má mi-lá,
pre-mi-lá, ne-vy-daj sa! Ja sa vy-dat' mô-žem,
za te-bä ne-pôj-dem, za te-bä ne-pôj-dem, ne-na-zdaj sa.

Horička zelená, zelenaj sa,
má milá, premilá, nevydaj sa!
Ja sa vydať môžem,
za teba nepôjdem,
za teba nepôjdem, nenazdaj sa.

Ak ťa ja, má milá, nedostanem,
vyndem ja na skalú, dolu spadnem;
skala je vysoká,
veľmi je široká,
pre teba, má milá černoooká.

Ak by ťa, má milá, boh povdľal,
taký by ti pohrāb udeľať dal:
na zvonoch zvoniti,
na trúbach trúbiti,
a potom by som sa na vojnu bral.

Mládenci pod venci nieš ťa budú,
voskové sviece ti horeť budú;
sviece pod mašňami,
panny pod partami,
a ja sa poberiem s regrútami.

Melódia: Bar. 778: Trávička zelená zelenaj sa – [Sl. sp. D 1925].